

Міністерство культури, молоді
і спорту України

до конкурсної комісії з обрання
генерального директора
Національного музею історії України
Сосновської Тетяни Вікторівни
(адреса листування:)

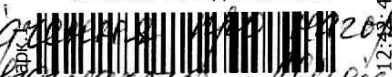
Заява.

Подаю заявку та документи
до участі в конкурсі на посаду
генерального директора Національного
музею історії України.

Надаю згоду на обробку персональних
даних відповідно до Закону України
"Про захист персональних даних."

Разом з заявою подаю:

- копію паспорта
- копію ідентифікаційного коду
- мотиваційний лист
- автобіографію
- копію диплому про вищу освіту
- копію посвідчення про звання
"Заслуженої працівник культури"
- копію диплому про підвищення
кваліфікаційного професійного рівня
- копію посвідчення про нагородження
нагрудним знаком голови КЕДА "Знак
Почесний";
- копія посвідчення про нагородження
Почесного відзнакою Міністерства культури

і мистецтв України "За досягнення в розвитку
культури і мистецтв"

- копія посвідчення про нагородження відзнакою
Міністерства культури і туризму України
"За багаторічну плідну працю в галузі
культури"
- подяка Київського міського голови
- Подяка грамаота Київського міського голови
- Подяка грамаоте Міністерства культури
- Подяка Кабінету Міністрів України
- Грамота Національної СТУ
- Подяка грамота Чернівецької ОДА
- Подяка Голови Шевченківської РА у м. Києві
- копія посвідчення про вручення нагрудного знака
"Пам'яті нагрудний знак "Національній
університет освіти України ім. Якова Черво-
ловського"
- рекомендаційні листи
- перелік
- копія Погоди витягу з державного реєстру
актів цивільного стану громадян.
- копію Проекту відновлення території.
Рекомендаційні листи від:
 - П. Мовчанка
 - С. Далева
 - В. Таланка
 - Ю. Еханурова
 - Д. Степовика
 - В. Вітовченко
 - Т. Турча
 - О. Левкової

14.02.2020р

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Сосновська Тетяна Вікторівна, вважаю за доречне і за доцільне розповісти про себе наступну інформацію, яка охарактеризує моє формування особистості та професійне становлення на ниві музейництва.

Я народилася _____ в м _____, в українській родині з яскраво вираженими пріоритетами до високодуховних і моральних цінностей, літературного та мистецького надбання, національним світоглядом та засадами порядності і чесності.

Спочатку я навчалася в сш № 186 (1-8 клас), пізніше – в сш № 200 (9-10 клас). Всі роки мого навчання мали відмінний результат за знання.

Закінчивши школу із золотою медаллю, моїм однозначним рішенням було навчатися саме в Університеті імені Тараса Шевченка. Я не хотіла вступати на гуманітарний факультет, розуміючи, що для цього будуть застосовані протекційні важелі, і навіть думка про плітки щодо мого «протегування» були мені огидні і неприйнятні. Тому я прийняла рішення спробувати свої сили на факультеті, де відчувала найбільшу силу та впевненість в моїх знаннях – в математиці чи у фізиці. Вибір впав на механіко-математичний факультет, де я й навчалася з 1979 по 1984 рік.

Саме така освіта завжди допомагала мені структуровано мислити, правильно й до деталей розраховувати кроки в досягненні мети і виконанні завдань, чітко формулювати завдання співробітникам, розробляти алгоритм контролю та вести мову про ефективність і результативність роботи на всіх етапах.

Після завершення навчання в університеті на моє прохання я була направлена викладати математику в одну із київських шкіл.

Маючи досвід викладацької практики, я кілька років працювала на громадській роботі, що дало мені хороші лідерські навички, впевненість у своїх силах, вміння комунікації з людьми різного віку, статусу і професій, вміння брати на себе відповідальність за людей і за результат роботи, вміння бачити результат роботи та розраховувати покрокову стратегію у виконанні поставленої мети.

Щоб упередити всі розмови, домисли, звинувачення і дорікання за мою громадську роботу в той період, хочу зазначити, що мої батьки віддали мені один зі своїх вхідних квитків на перший з'їзд Народного Руху України, який відбувався в Будинку культури КПІ. Ця подія стала для мене переломною в розумінні політичної та ідеологічної ситуації в Україні та в СРСР на той час. Мої погляди кардинально змінилися, я переглянула своє ставлення до багатьох подій та ідеологічних постулатів і прийняла рішення відмовитися від громадської діяльності й знову повернутися на викладацьку роботу до школи.

У 1993 році я прийшла працювати до Літературно-меморіального музею-квартири Павла Тичини в м. Києві і працювала там на різних посадах: старшого наукового співробітника, заступника директора, з 1997 року – директора цього музею. Моєю мотивацією працювати в цьому музеї було бажання участі в літературно-мистецькому житті суспільстві, співпраці з відомими митцями, які були на чолі змін, що тоді відбувалися в країні. Також для мене важливим було підтримати дороге для мене середовище саме того музею-квартири і зробити його ще більш популярним. На момент мого приходу до музею він вже мав славу осередку українського національного духу та сміливої громадянської позиції.

За час роботи в цьому музеї нам разом з колективом вдалося зробити музей досить відомим не лише серед української інтелігенції, а й серед освітян. Перші кроки музейної педагогіки в Україні та в Києві робила саме в Літературно-меморіальному музеї-квартирі Павла Тичини. Там же ми сміливо застосовували експериментальні форми роботи з відвідувачем, оскільки новаціям і креативу навчалися на власному досвіді і власних помилках.

Впродовж кожного року роботи в цьому музеї ми створювали кілька нових музейних проєктів, які були цікавим відвідувачам та ставали прикладом активізації для інших музеїв. Інформаційні ресурси Музею-квартири Павла Тичини стали відвідувати читачі з інших країн, про нас писали в інших країнах як про взірць становлення музею нового типу в українському суспільстві.

На початку 2014 року Літературно-меморіальний музей-квартира Павла Тичини двічі отримав офіційну пропозицію від Європейського музейного форуму (зі штаб-квартирою в Париж) взяти участь у найпрестижнішому щорічному конкурсі «Кращий європейський музей року». Нам пропонували номінуватися на конкурс за наш кейс інтерактивних інноваційних пропозицій для відвідувачів різного віку. Після подання аплікації, візитів експертів (зокрема й прихованих експертів) ми отримали дозвіл представити музей у конкурсі і за рішенням експертної комісії були оголошені фіналістами конкурсу «Кращий європейський музей 2015 року» (до фіналу увійшло 42 європейські музеї) з рекомендаціями відвідати саме наш музей в Києві у 2015 році. Наш музей за весь час існування цього конкурсу (з 1976 року) був ПЕРШИМ українським музеєм державної форми власності, який увійшов до фіналу змагання.

З огляду на успіх, досягнутий Музеєм-квартирою Павла Тичини під моїм керівництвом та враховуючи мій великий досвід і практику роботи в царині модернізації музейних середовищ, мене в лютому 2015 року запросили очолити Національний музей історії України, який перебував в стані стагнації та потребував активної модернізації, аби остаточно не втратити свого відвідувача.

Як з'ясувалося найближчим часом, проблеми із млявістю музею були лише зовнішньою ознакою стагнації. Не менш загальмованою та формальною була й наукова робота музею. Фондова робота за «красивим» звітами та «закритістю» фондової колекції приховувала проблеми і вади, які потрібно було виправляти. Виявилось, що наукова атрибуція колекції мала принизливо низький для національного музею рівень, фотофіксація і захист колекції від негативних наслідків взагалі не були в пріоритеті роботи нашого закладу. Тому мої плани щодо оцифрування та електронного обліку колекції виявилися передчасними.

Задля приваблення уваги соціуму до музею, залучення відвідувачів, було прийнято рішення в найкоротший термін переглянути консервативну та пануючу іще з радянських часів парадигму музейної справи і змістити фокуси уваги саме в Національному музеї історії України з предметів (фондова колекція) на відвідувача (на живу людину) та його потреби.

Такий підхід потребував введення ряду новацій, але в короткий час дав відчутний результат як в активності самого колективу, згуртованості його в досягненні мети, так і у відчутному сплеску інтересу соціуму до музею, який почав набувати нових рис та нового сучасного обличчя.

За 5 років моєї роботи разом з командою творчих та активних колег Національного музею історії України наш музей став помітним в музейному середовищі Києва та України.

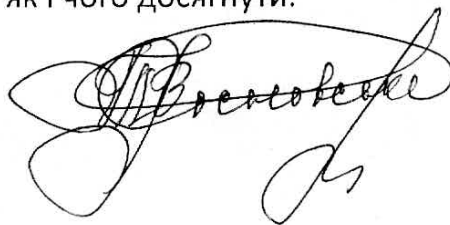
Я ніколи не брала участі в комерційних проектах типу «Людина року» чи «Золота фортуна», тому особливо ціную те, що у 2018 та у 2019 році за результатами незалежного опитування експертів я увійшла до списку «ТОП-100 найуспішніших жінок України» в номінації «Суспільство». Вважаю це визнанням не лише моєї праці, а й діяльності оновленого Національного музею історії України.

Після цього успіху нашим співробітникам почали пропонувати стажування за кордоном. Ми навчилися задовольняти потреби найвибагливішого відвідувача. Командна робота набула рис здорової та доброзичливої конкуренції в досягненні спільної мети.

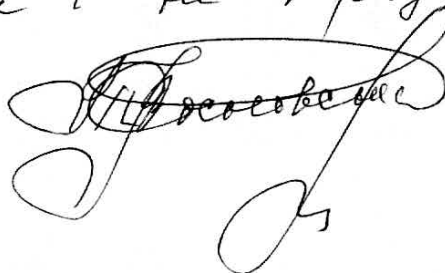
Ми разом з лівовою часткою колективу пройшли шлях формування виробничих стосунків, шлях пошуку діалогу та порозуміння, шлях пошуку форм взаємодії та взаємодопомоги, у нас сформувалася атмосфера взаємоповаги та взаємопідтримки. Ми навчилися протистояти і протидіяти вірусному агресивному, безжальному й образливому критиканству колег, які не погоджувалися з нашими поглядами та не сприймали наших успіхів і перемог.

Сьогодні колектив Національного музею історії України має великий потенціал до результативної роботи, що є нашим спільним здобутком.

Моїми кумирами і прикладом в музейній роботі є не «сильні теоретики», які все знають, але самі в житті нічого або мало що не зробили, а люди результативної праці, які на власному прикладі показують як і чого досягнути.

Тієї судом щодо корупційних
дій та злочинів не пере-
бувала і не перебуває.

ДИПЛОМ

КВ № 730128

Иск диплом выдан
Денисову Виктору

в том, что он в 1979 году поступил в

Вашингтонский университет и в 1984 году окончил его с отличием по специальности **математика**

по специальности **математика**

Принимая во внимание академическую работу
на **10** в **сентябрь 1984** г.

Президент Вашингтонского университета
Джон Р. Вудворд
John R. Woodward
1984 г.
Регистрационный № 2224

ДИПЛОМ

КВ № 730128

Настоящий диплом выдан **Денисову Виктору**

в том, что он в 1979 году поступил в **Вашингтонский университет** и в 1984 году окончил его с отличием по специальности **математика**

по специальности **математика**

Решением Государственного экзаменационного
комитета от **10** в **сентябрь 1984** г.

Президент Вашингтонского университета
Джон Р. Вудворд
John R. Woodward
1984 г.
Регистрационный № 2224

РЕКОМЕНДАЦІЯ
на посаду генерального директора
Національного музею історії України

Громадська організація «Громадський рух "Не будь байдужим"» рекомендує на посаду генерального директора Національного музею історії України Сосновську Тетяну Вікторівну як одного з досвідчених керівників музейної галузі.

За період роботи на посаді директора в Літературно-меморіальному музеї-квартирі Павла Тичини, пані Сосновська запровадила багато інноваційних проектів, які надалі стали основою для розвитку музею в сфері культури. А саме: проводились концерти, поетичні вечори, театралізовані екскурсії, лекторії, створювались та реалізовувались нові зразки сувенірної продукції.

Завдяки концепції розвитку у 2014 році музей став номінантом конкурсу «Кращий музей Європи» Європейського музейного форуму.

З 2015 року Тетяна Вікторівна Сосновська була призначена на посаду генерального директора Національного музею історії України та почала реалізовувати «Концепцію розвитку НМІУ до 2020 року». Відповідно до неї, розпочалося впорядкування музейних приміщень та прилеглої території, створення сувенірної крамниці, можливість розрахунків за допомогою банківського терміналу, проведення інноваційних заходів у музеї: вечірніх концертів на відкритому повітрі, «Екскурсій з каганцями» тощо.

Розпочали діяльність екскурсійно-лекційні проекти «Автентична Україна», «неПРОСТІ ЛЮДИ».

Музей став партнером та місцем проведення започаткованого за ініціативи громадського проекту «ЛІКВЕЗ. Історичний фронт» циклу лекційних заходів «Відкрита школа історії»: в НМІУ регулярно відбувалися публічні науково-популярні лекції експертів і фахівців на актуальні проблеми вітчизняної історії та культури. Музей ініціював проект відновлення фундаментів Десятинної

церкви – визначної пам'ятки давньоруської архітектури. У музеї регулярно відбувалися акції на підтримку онкологічних хворих, родин бійців АТО та бійців, які перебувають в АТО.

Музей перетворився на улюблений майданчик для дітей завдяки впровадженню проекту «Дитячий день в НМІУ», в рамках якого щомісячно створюється нова програма для ознайомлення дітей молодшого та середнього шкільного віку з історією України. Була створена послуга «День народження в музеї», яка включає дитячі квести та інтерактивні екскурсії. Також розроблені родинні маршрути для самостійного ознайомлення з експозицією музею.

Завдяки виваженій кадровій політиці колектив музею поповнився фаховими науковцями, які створюють сучасні європейські виставкові проекти, пишуть наукові статті та приймають участь у Міжнародних науково-практичних конференціях.

За керівництва Сосновської Т.В. музей став провідним науково-освітнім закладом по впровадженню європейських традицій у музейну справу.

Враховуючи значний досвід роботи, професійні якості, великий внесок у популяризацію здобутків музею в Україні та світі, рекомендуємо Сосновську Тетяну Вікторівну на посаду генерального директора Національного музею історії України.

12.02.2020 р.

Левкова О.В.

Голова Громадської організації
«Громадський рух "Не будь байдужим"»,
журналіст, політолог, громадський діяч

Юридична адреса:
08160, Київська обл.,
с.Гатне, вул. Інститутська,103
Фактична адреса:
01015, м. Київ, вул. Лаврська, 27

КОД ЄДРПОУ 41634308
р/р 26004053015550
в ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 321842
Тел.: +380 99 015 0452
www.museumsun.org

РЕКОМЕНДАЦІЯ
Сосновській Тетяні Вікторівні
на посаду генерального директора
Національного музею історії України

Сосновська Тетяна Вікторівна має великий та цінний досвід роботи на керівних посадах у музейній галузі України, зокрема на посаді директора Літературно-меморіального музею-квартири Павла Тичини в Києві (1997–2015 рр.). За часів керівництва Сосновською Т.В. було входження у 2014 р. музею-квартири до короткого списку номінантів конкурсу «Кращий музей Європи» Європейського музейного форуму.

У період з 26 лютого 2015 р. і донині Сосновська Т. В. обіймає посаду генерального директора Національного музею історії України, діяльність якого, порівняно з попередніми роками була повністю оновлена. Розроблено традицію проведення вечірніх заходів у музеї, в тому числі і театралізовані екскурсії. Було також налагоджено щоденний графік проведення кількох оглядових екскурсій музеєм (у вихідні дні, крім того – тематичних та авторських екскурсій).

За сприяння громадського проекту «Лікбез. Історичний фронт» (листопад, 2015 р.) почав діяти музейний лекторій «Відкрита школа історії». У межах якого науковці музею та інших наукових установ читали науково-популярні лекції, які залучали широке коло слухачів.

З 2015 р. у Національному музеї історії України у оновленому форматі проводились заходи для дітей, які спрямовані на активізацію екскурсійної та лекційної діяльності музею. Крім виховної та пізнавальної функції, також сприяли тому, що значно збільшилась кількість відвідувачів НМІУ, а музей дістав змогу самостійно заробляти певні кошти.

За часів керування Сосновською Т.В. Національним музеєм історії України колектив музею значно поповнився науковими кадрами, що значно посилило науковий потенціал установи. Відбулась активізація наукової діяльності, а також відновлення видавничої справи (збірника наукових праць НМІУ).

У період 2015–2019 рр. проведено шість музейних науково-практичних конференцій, які були проведені на високому науковому та організаційному рівні у яких взяли участь представники музейної спільноти з багатьох регіонів України.

У 2018 та 2019 роках, за версією українського часопису «Новое время», Сосновську Т.В. як директора Національного музею історії України двічі було включено до переліку ста українок, які досягли високих результатів у бізнесі, політиці, суспільному житті.

Враховуючи професіоналізм та великий досвід роботи Сосновської Т.В. в музейній галузі, її активну діяльність по впровадженню європейських традицій у музейній справі, популяризацію української історії та культури, рекомендую Сосновську Тетяну Вікторівну на посаду генерального директора Національного музею історії України.

13 лютого 2020 р.

Автор та засновник

Музею «Становлення української нації»

В. В. Галан

Громадська організація
«ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО
«ПРОСВІТА»
імені ТАРАСА ШЕВЧЕНКА»
01001, м. Київ-1, вул. Хрещатик, 10-Б.
Тел.: (044) 279-54-68

Код ЄДРПОУ 00031756
Р/р 26002016994001
Банк АТ «АЛЬФА-БАНК»
МФО 300346
www.prosvitanews.org.ua

Public organization
TARAS SCHEVCHENKO
UKRAINIAN SOCIETY
«PROSVITA»

01001, m. Kyiv-1, Chreshchatyk, 10-B.
Tel.: (044) 279-54-68
Public company «ALFA-BANK UKRAINE»,
Bank code 300346
Bank Account 26002016994001
Code 00031756

E-mail: toyprosvita@i.ua

24.01.2020 № 01-18
на № _____

До конкурсної комісії
Міністерства культури, молоді та спорту
України для участі в конкурсному
дборі на посаду генерального директора
Національного музею історії України

Рекомендаційний лист
для кандидата на посаду генерального директора
Національного музею історії України
Сосновської Тетяни Вікторівни

За діяльністю Сосновської Тетяни Вікторівни, як музейниці, українське суспільство спостерігає з 1973 року, відколи вона очолила Літературно-меморіальний музей-квартиру Павла Тичину, який завжди був активним осередком українського слова, національної думки та високої духовної культури.

Приблизно з 2000-2002 року всі зауважили зміну в стилі роботи того музею, він став значно активнішим, почав пропонувати цікаві презентації та виставки, став справжнім осередком презентації сучасних митців. Тетяна Сосновська була прихильником у проведенні в музеї не лише літературних вечорів, а й палких дискусій, які потрібні були суспільству та громаді та збирали повні зали. Дуже швидко через свою велику активність музей змушений був вийти за власні стіни та проводити заходи в більших залах – стільки шанувальників з'вилось роботі Тетяни Сосновської.

Тетяна Вікторівна активно працювала з учительською громадою і дуже швидко музей став дуже популярним серед викладачів, школярів, студентства. Його відзначали як українського духу, в якому панувала велика повага й до інших національностей, письменники яких робили свій внесок в розвиток національної літератури та культури.

За розбудову і розвиток музею, його сучасність та креативність Літературно-меморіальний музей-квартиру Павла Тичини було визнано фіналістом конкурсу «Кращий європейський музей-2015 року». Це була велика перемога всього українського музейництва, адже вперше державний український музей увійшов до фіналу цього престижного європейського конкурсу. І це – завдяки великій і наполегливій праці Тетяни Сосновської.

З березня 2015 року вона очолила Національний музей історії України, який тоді переживав часи стагнації. Великий консервативний колектив музею спочатку виступав проти призначення нового директора, висуваючи надумані зауваження та претензії, але вже наприкінці цього року всі відзначили, що музей став помітним у своїй роботі і з'явилися позитивні відгуки відвідувачів про зміни в роботі закладу. Вже у 2016 році більша частина колективу виказувала свою підтримку формам роботи, які привнесла до музею нова керівниця.

Національний музей історії України став відповідати своєму статусу, місії та наповнився тією атмосферністю, яка робила його все привабливішим. Тут стало гамірно від великої кількості школярів. Студенти стали завсідниками. В музеї запровадили щотижневі лекторії, зустрічі. Виставкова робота активізувалася дуже відчутно.

У 2016 році Тетяна Сосновська залучила меценатську підтримку й було проведено реставрацію території музею, яка коштувала 19 млн гривень. Старокиївська Гора стала іще привабливішою для містян та туристів.

У 2017 році позитивні переміни, що сталися в Національному музеї історії України за час управління Тетяни Сосновської, почали відзначати закордонні фахівці, які відвідували Україну, Київ. Це дало можливість на міжнародному рівні говорити про успіхи української культури та наших музейників, акцентуючи увагу саме на нашій історії. Співробітники Музею за ініціативою Тетяни Вікторівни почали отримувати можливість стажування в європейських музеях. Тетяна Сосновська сприяла тому, що її колеги мали грантівську підтримку для закордонних стажувань та наукової роботи.

У 2018 році Національний музей історії України за грантівської підтримки УКФ організував «Школу музейних лідерів», в якій пройшли навчання 50 молодих музейників (до 35 років) з усієї України.

2019 рік приніс музеєві нове міжнародне визнання. Він став єдиним від України асоційованим членом Всесвітнього альянсу охорони культурної спадщини та привернув увагу закордонних фахівців як перспективний майданчик для наукової та виставкової співпраці.

За період роботи Тетяни Сосновської в цьому закладі цікавішим та змістовнішим стало загальне життя музею як цілісного організму. З'явилося не просто багато, а дуже багато цікавих музейних заходів для науковців, для родин, для дітей. Зусиллями колективу, керованого нею, історія України стала цікавою відвідувачів, і що особливо важливо - для дітей. Музей почали любити кияни і радити його відвідати своїм друзям. Він став цікавим, актуальним, відкритим, чесним, сміливим. Науковці музею в експозиції відобразили періоди історії та випробувань української нації, які ретельно затушовувалися не лише в радянські часи, а й при попередньому керівництві аж до 2015 року.

За час роботи Сосновської Т.В. на посаді генеральної директорки відчутно зросла якість наукової роботи та присутність наукової компоненти у музеї. Почали проводитися потужні наукові конференції, видаватися збірники наукових праць. Якщо у 2014 році в музеї працювало лише 3 кандидати наук, то зараз – понад 20 кандидатів наук та 3 доктори наук. Співробітники музею

стимульовані до наукової роботи на навчання в аспірантурі, успішно пройшли захист дисертацій 6 науковців музею.

Тетяна Сосновська проявила високу стресостійкість та наполегливість в роботі з розбудови такого важливого закладу, як музей національної історії. Періодичні нападки злісної критики не спинили її в роботі, колектив продовжував злагоджено працювати, демонструючи високий рівень свідомого ставлення до своєї місії.

Варто відзначити, що в умовах постійної напруги (великий заклад потребує уваги і концентрації сил) Тетяна Сосновська завжди ввічлива, коректна в спілкуванні, відверта та відкрита. Це посилює її професійні навички та робить помітною її постать в громадянському суспільстві. Не даремно за версією незалежного рейтингового опитування журналу НВ у 2018 та 2019 році її прізвище увійшло до списку ТОП-100 успішних жінок в номінації «Суспільство», що свідчить про визнання її внеску в розбудову суспільства та значення очолюваного нею музею.

Тетяна Сосновська відноситься до керівників нового, сучасного типу, віддаючи перевагу демократичним методам управління та прийняття рішень. Завжди бере на себе відповідальність за прийняті рішення, особливо ті, які відображають та утверджують роль важливості формування українського суспільства на засадах збереження історичної правди та національної гідності.

**Голова Товариства,
народний депутат України
(I-VI скликань)**

Павло МОВЧАН

Вих №40/02-20
Від 11.02.2020р

РЕКОМЕНДАЦІЯ
Сосновській Тетяні Вікторівні
на посаду генерального директора
Національного музею історії України

Сосновська Т.В. має великий досвід роботи на керівних посадах у музейній галузі України, зокрема на посаді директора Літературно-меморіального музею-квартири Павла Тичини в Києві (1997–2015 рр.). Одним із здобутків означеного музею часів керівництва ним Сосновською Т.В. було входження у 2014 р. до короткого списку номінантів конкурсу «Кращий музей Європи» Європейського музейного форуму.

За час перебування Сосновської Т. В. на посаді генерального директора Національний музей історії України (з 26 лютого 2015 р. і донині) діяльність музею була суттєво оновлена. Була розроблена традиція проведення вечірніх заходів у музеї, в першу чергу театралізованих екскурсій. Було також налагоджене щоденне проведення кількох сеансів оглядових екскурсій музеєм (у вихідні дні, крім того – тематичних та авторських екскурсій).

З листопада 2015 р., за сприяння громадського проекту «Лікбез. Історичний фронт» почав діяти музейний лекторій «Відкрита школа історії». У межах публічного музейного лекторію науковці музею та інших наукових установ читали науково-популярні лекції, які збирали широку слухацьку аудиторію.

З 2015 р. у НМІУ у оновленому форматі проводились заходи для дітей, зокрема «Дитячі дні» та «День народження в музеї», які включають квести з історичної тематики, майстер-класи або інші програми на вибір.

Означені заходи, спрямовані на активізацію екскурсійної та лекційної діяльності музею, крім виховної та пізнавальної функції, також сприяли тому, що значно збільшилась кількість відвідувачів НМІУ, а музей дістав змогу самостійно заробляти певні кошти.

Також були впорядковані музейні приміщення, створені «зони відпочинку» для відвідувачів, розпочала діяти музейна крамниця з продажу сувенірної та друкованої музейної продукції.

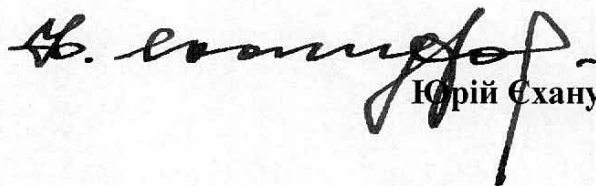
За часів керування Сосновською Т.В. Національним музеєм історії України колектив музею поповнився науковими кадрами (кандидатами та докторами історичних наук), що значно посилило науковий потенціал установи.

Активізація наукової діяльності музею знайшла вираження у відновленні видання збірника наукових праць НМІУ (який до 2015 р. кілька років не видавався), збільшенні обсягів атрибуції предметів фондів зібрань НМІУ зі складанням Наукових убіфікованих паспортів. У 2015–2019 рр. на високому науковому та організаційному рівні у НМІУ були проведені шість музейних науково-практичних конференцій, у яких, крім науковців НМІУ, взяли участь представники музейної спільноти з багатьох регіонів України.

У 2018 та 2019 роках, за версією українського часопису «Новое время», Сосновську Т.В. як директора Національного музею історії України двічі було включено до переліку ста українок, які досягли вражаючих результатів у бізнесі, політиці, суспільному житті та інших значущих сферах.

Враховуючи професіоналізм та значний досвід роботи Сосновської Т.В. в музейній галузі, її активну діяльність з впровадження європейських традицій у музейній справі, внесок у популяризацію української історії та культури, рекомендую Сосновську Тетяну Вікторівну на посаду генерального директора Національного музею історії України.

Президент
Фонду

Юрій Схануров

УКРАЇНА

**УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ, НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ ТА РЕЛІГІЙ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
ВИШГОРОДСЬКИЙ ІСТОРИКО – КУЛЬТУРНИЙ ЗАПОВІДНИК**

07300, Київська обл., м. Вишгород, вул. Шкільна, 58, т/ф. 04596-52-859, т. 04596-53-532
Поштова адреса: 07300, Київська обл., м. Вишгород, вул. Грушевського, 1, e-mail: vimus@ukr.net

10.02.2020 р. № 21

Комісії з конкурсного відбору на посаду генерального директора Національного музею історії України

Про підтримку кандидата на посаду генерального директора Національного музею історії України

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Конкурс на посаду генерального директора Національного музею історії України є важливою подією для культурно-освітнього середовища України та має на меті забезпечення музейної діяльності найбільш кваліфікованими кадрами.

Враховуючи багаторічний плідний досвід співпраці з Національним музеєм історії України, який очолює Сосновська Тетяна Вікторівна, вважаю, що вона має значний музейний досвід та високі фахові якості і гідна для зайняття посади генерального директора Національного музею історії України.

Сосновська Тетяна Вікторівна - заслужений працівник культури України, є одним із самих креативних музейних працівників України. За час її роботи в Літературно-меморіальному музеї-квартирі Павла Тичини в Києві, у якому вона пропрацювала 22 роки, з них 18 років, з 1997 - на посаді директора, замість нудних екскурсій запровадила моноспектаклі і поетичні марафони. В підсумку в 2014 році музей потрапив до короткого списку номінантів конкурсу «Кращий музей Європи» Європейського музейного форуму, ставши першим муніципальним закладом за роки незалежності, який представив Україну на такому конкурсі.

Не менш творчо Сосновська Тетяна Вікторівна підійшла і до організації роботи Національного музею історії України, який очолює з 2015 року. За її

ініціативи з'явилися цікаві екскурсії, квести для школярів, було започатковано цикл лекцій з історії України, відкриті науково-популярні публічні лекції справжніх експертів і фахівців на ті історичні проблеми, які є дражливими, актуальними, з приводу яких відбуваються суперечки в суспільстві. За час роботи на посаді Сосновській Тетяні Вікторівні вдалося об'єднати нових співробітників та долучити їх до ефективної роботи музею.

Сосновська Тетяна Вікторівна веде активну громадську діяльність, зокрема, передає до шкільної бібліотеки в селі Піски, що на Чернігівщині, літературу, передплати газет та журналів, допомагає в організації свят. З її ініціативи на території школи започаткований парк.

Вимоглива, комунікабельна, відкрита для спілкування, принципова. Чудовий організатор. Професійна підготовка відповідає вимогам, що пред'являються. Швидко орієнтується в ситуації. Завжди аргументовано відстоює свою думку, націлена на результат та вирішення поставлених задач. Відрізняється високими вимогами до себе і до оточуючих.

Швидко опановує нові методи роботи та впроваджує їх у діяльність. Використовуючи фондові колекції Національного музею історії України, активно співпрацює з колегами з інших музеїв та закладів культури для реалізації спільних проектів.

Сосновською Тетяною Вікторівною ініційовано проведення семінарів для підвищення обізнаності інновацій у музейній сфері для працівників обласних закладів культури, що є нагальним питанням сьогодення.

Беручи до уваги зазначене, вважаю, що набуті знання та досвід дозволять Сосновській Тетяні Вікторівні плідно працювати на розвиток Національного музею історії України на посаді генерального директора.

З повагою,

Директор,
кандидат історичних наук

[Handwritten signature]
В.В. Литовченко

Рекомендація
для висунення на посаду директора Національного музею історії України
Тетяни Вікторівни Сосновської

Спостерігав за працею Тетяни Сосновської на посаді директора НМІУ протягом останніх п'яти років. Під її керівництвом музей кардинально змінив стиль і профіль своєї роботи. З інституції советського типу, якій байдуже чи ходять до нього відвідувачі чи ні, НМІУ перетворився на установу культури з активною суспільною позицією, який бере активну участь у виховній національній праці. Новим у роботі музею стала лекційно-семінарська діяльність, яка залучає до співпраці установи велику кількість нових відвідувачів, дозволяє концентрувати серед друзів музею науковців і людей з активною громадянською позицією.

На власному досвіді пересвідчився у небайдужості Т.Сосновської до проблеми українізації київського міського середовища. За її ініціативи мною був прочитаний курс лекцій з історії українського Києва ХІХ – початку ХХ століття. Було прочитано низку інших курсів і лекцій спеціалістами різного профілю, залучено до праці фахівців з інших ділянок культури. Приміром одного з найкращих журналістів України, журналістку газети «Молодь України» – Ярославу Музиченко, яка активізувала інтерактивне спілкування симпатиків музею через електронні мережі і засоби інформації.

Багато зроблено було п. Т.Сосновською в плані активізації в музеї наукової роботи. Провалилися наукові конференції, захищалися кандидатські і докторські дисертації. Чого майже не було за каденції попередніх директорів.

Активною була і виставкова діяльність музею за керівництва п.Т.Сосновської. Особливо та, що стосувалося святкуванню найбільшої події державного значення останніх років – сторіччя Української революції 1917-1921 років. Тетяна Вікторівна активно підтримувала ідею розгортання експозиції філії НМІУ, присвяченій Українській революції в стінах будинку Центральної Ради.

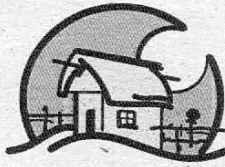
Т.Сосновська і в архівній сфері зробила багато важливих кроків. Вона намагалася навести порядок з архівом колишнього дореволюційного Міського музею, що тепер є архівом НМІУ. Нею було ініційовано інвентаризацію фондів Музею, що сприяє збільшенню наукового інтересу до ділових і особистих архівів, що зберігаються в НМІУ. Ця робота засвідчила значення цього архіву, як одного з відомчих архівів, цінність документів якого дорівнює загальнознаним національним архівам Києва.

Тетяна Сосновська має стратегічну візію розвитку НМІУ і, на мій погляд, заслуговує на підтримку своєї кандидатури на посаду директора Національного музею історії України.

Завідувач відділом Інституту української археографії
та джерелознавства ім. М.Грушевського НАНУ,
доктор історичних наук

Ігор Гирич

Центр Української Культури та Мистецтва

Вих. № 779
від 12.02.2020 р.

РЕКОМЕНДАЦІЯ Сосновській Тетяні Вікторівні на посаду генерального директора Національного музею історії України

Протягом багатьох років знаю Сосновську Тетяну Вікторівну як мудру, відповідальну й харизматичну особистість, діяльність якої є достойним прикладом для наслідування в культурно-мистецькій сфері України. Своєю копіткою працею вона зарекомендувала себе як один із найуспішніших та найкреативніших музейних менеджерів українського сьогодення.

Проекти, започатковані нею в різний час як у Літературно-меморіальному музеї-квартирі П.Г.Тичини (м. Київ), так і в Національному музеї історії України (м. Київ), були успішними, користувались популярністю та повагою як серед колег у сфері музейної справи, так і серед численних відвідувачів обох інституцій.

Саме під час перебування Тетяни Вікторівни на посаді генерального директора Національного музею історії України, дана інституція значно підвищила свій статус в українській мистецькій площині. Під її успішним керівництвом було здійснено реформування музею та запроваджено кращі світові практики музейної діяльності. В означуваний період відбулося зростання кількості цікавих музейних виставок, науково-освітніх заходів, соціально важливих та популярних практик, які сприяли збільшенню кількості відвідувачів.

Вважаю, що успішна діяльність музею, який під її керівництвом став по-справжньому відкритим, зручним та цікавим для дітей – це мудрий крок далекоглядного керівника, який розуміє, наскільки важливо сьогодні формувати культуру відвідування музеїв у прийдешнього покоління. Облаштування прилеглої території, монтаж велосипедних парковок, лавочок та зони відпочинку, сприяли створенню нового мистецького осередка в столиці нашої держави. Почав вестись живий діалог «музей»-«відвідувач». Зокрема, з цією метою було організовано заходи «під відкритим небом», які підвищили довіру до музею серед молоді.

Її управлінський талант, вміння працювати з командою та реалізовувати найскладніші проекти вражають та є прикладом для наслідування серед фахівців музейно-галерейної справи нашої Держави. Без сумніву, бути новатором – це невдячна, проте дуже важка робота, яку навряд чи зможуть достойно оцінити сучасники, але Тетяна Вікторівна успішно з нею впоралася. Саме новатори й сміливі стратеги протягом усієї історії людства залишали після себе спадок, який і нині стає в нагоді й нам, українцям.

Підсумовуючи все вищезазначене, рекомендую кандидатуру Сосновської Тетяни Вікторівни, успішного керівника й організатора музейної справи з багаторічним досвідом, на посаду генерального директора Національного музею історії України.

Генеральний директор

Світлана Долеско

РЕКОМЕНДАЦІЯ
на посаду генерального директора
Національного музею історії України

Від себе особисто та своїх колег рекомендую Сосновську Тетяну Вікторівну на посаду генерального директора Національного музею історії України.

За час перебування у 2015–2019 роках Т.В. Сосновської на посаді генерального директора Національний музей історії України музей значно змінився в позитивну сторону: став майданчиком для проведення міжнародних конференцій та семінарів, перевиконувались показники по проведенню для громадян України та іноземних гостей оглядових та тематичних екскурсій, на високому рівні створювались чисельні виставки, оновлювалися розділи експозиції, проводилось вивчення та атрибуція музейної колекції з одночасним її звіренням; у роботі музею були впроваджені нові форми та методи екскурсійної, лекційної та виставкової діяльності.

Враховуючи професіоналізм та здобутий досвід роботи в музейній справі, активну діяльність, впровадження європейських традицій та зроблених вагомий внесок в розвиток української культури та її популяризацію, рекомендую Сосновську Тетяну Вікторівну на посаду генерального директора Національного музею історії України.

На моє велике переконання, Сосновська Т.В. відповідає кваліфікаційним критеріям пропонованої посади генерального директора Національного музею історії України та буде його гідним керівником.

07.02.2020 р.

Дмитро Степовик,
доктор філософії, доктор
мистецтвознавства, доктор
богословських наук, професор,
академік АН Вищої освіти України
тел. 486-81-89

Мотиваційний лист
генеральної директорки
Національного музею історії України
ТЕТЯНИ СОСНОВСЬКОЇ

Я хочу запропонувати свою кандидатуру до участі в конкурсному відборі Міністерства культури, молоді та спорту України на посаду генеральної директорки Національного музею історії України задля можливості продовжити позитивну культурну і управлінську демократичну трансформацію музею, посилити фінансові показники роботи музею та популяризувати історичні надбання України в світі.

Я керуюся прагненням продовжити свою роботу на цій посаді задля продовження створення сучасного українського музею та музейного середовища нового, інноваційного типу, в якому є місце як творчій, науковій реалізації кожного співробітника колективу, так і для задоволення культурних, інтелектуальних, духовних потреб та бажань як співвітчизників, так й іноземних туристів.

Результати успішного 27 річного досвіду управління в музейній справі і 5-річний досвід роботи саме в цій музейній інституції засвідчують необхідність та потенційну можливість подальшого формування колективу, кожний член якого (чи, бодай, переважна більшість) були б спрямовані на саморозвиток, на командну роботу з пошуку та впровадження інноваційного музейного продукту, на свідоме переміщення фокусу потреб колективу музею із «зони власного комфорту» в «зону спільних цінностей», які формує і якими оперує музейний простір – «зона цінності» кожного індивідуума (як працівника музею, так і відвідувача).

Такий підхід до управління, що було мною впроваджено в музеї, надав можливість для стрімкого зростання фінансових показників музею, які створює колектив, що працює за таким принципом, де геній кожного співробітника максимально використовується в пошуку найоптимальнішої моделі активного музею, де демонструються помітні успіхи як в науковій роботі, так і в перетворенні музейного простору в зону зацікавленості, задоволення потреб і комфорту відвідувача. Саме такий підхід до управління надає здатність музею витримувати конкуренцію за відвідувача та бути цікавим українській і світовій громаді.

Завдяки партисипативному (залучення всіх зацікавлених сторін) підходу до управління, в колективі музею створено атмосферу доброзичливого обговорення професійних питань і проблем, здорової конкуренції в роботі, націленості на результат роботи, фокусування на потребах та запитах

відвідувача, престижності власних наукових пошуків та активного і креативного пошуку можливості реалізації цих напрацювань.

Отримані результати роботи, відгуки відвідувачів і колективу музею свідчать про мою здатність до формування музею нового типу – відкритого, креативного, дружнього, нетабуйованого, активного, місця формування базису для наукових пошуків та залучення наукової спільноти (в тому числі – й міжнародної).

Суспільства демонструють стрімкий розвиток всіх сфер життя, тому місце музейної справи (як невіддільний елемент культури) та потреба громадян у комунікації «Людина-Музей» є відзеркаленням загального рівня інтелекту та потреби розвитку мікро- і макро-соціуму. Країни світу з високим рівнем життя фіксують досить високу (порівняно з Україною) активність населення у відвіданні закладів культури та мають випробувані практики успішного залучення громадян до культурного життя. Ці приклади важливо вивчати і брати за основу в роботі музею. Задля цього та для популяризації власних здобутків і інновацій, вважаю за необхідне продовження практики стажувань співробітників НМІУ в музеях поза межами України та постійного навчання, тренінгових форм роботи, професійного та рефлексивного обговорення отриманих знань в колективі.

Мотивацією участі в конкурсі є моє бажання не лише і надалі пропагувати думку про самодостатність музейних колективів у створенні просторів, які б стали соціо-культурними просторами в своїх громадах, а й продовжити передачу напрацьованого музеєм досвіду щодо створення інноваційних музейних пропозицій, навчання колег та практична допомога в розбудові та перетворенні парадигми «просто музей заради музею» в «музей, що служить відвідувачу».

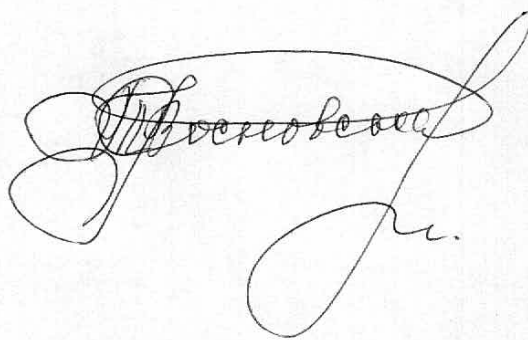
Важливою мотиваційною складовою участі в конкурсі для мене, як для музейника з великим стажем роботи, є розуміння важливості та неформального ставлення до важливої складової музейної роботи – формування, збереження, реставрація та НАУКОВЕ ОПРАЦЮВАННЯ фондової колекції, яке в нашому музеї потребує наполегливості та, почасти, сміливості.

Я волію в повсякденній музейній роботі та творчому процесі музейного розвитку приділяти максимальну увагу та віддавати перевагу співробітникам молодого віку, бо розумію потребу формування когорти сучасних, сміливих до експериментів і пошуків музейників, відкритих до професійного діалогу, здатних на практиці реалізовувати ідеї, відкритих до дискусії, орієнтованих на комунікацію відвідувачем та поширення своїх наукових здобутків через інструменти музейної роботи. Співробітники поважного віку в колективі є тими, хто формує експертну раду музею і здійснює наставництво для тих співробітників, хто орієнтується на досягнення спільного результату.

Моє стратегічне бачення і бажання – переконати як колег, так і керівників музейної галузі України в тому, що робота кожного музейного колективу повинна мати очевидний результат бодай у двох пов'язаних між собою вимірах – здатність (зацікавленість) до інноваційної діяльності та запит суспільства (громади=відвідувачів) до створеного і запропонованого продукту.

Я є керівником демократичного типу, відкритим для спілкування та дискусії, не боюся визнавати свої помилки та корегувати їх в професійному діалозі. Не визнаю в роботі підходів за принципом «симпатії/антипатії». Оцінюю працівників за справедливим правилом ефективності отриманого результату. Волю делегувати повноваження виконавцям, але тримати хід їх реалізації під контролем та в будь-який момент надати як консультативну так і практичну допомогу.

Я живу і працюю за принципами: «Все життя навчайся. Якщо можеш – навчи іншого», «Не чекай вдячності за зроблене, а просто роби те, що тобі приносить задоволення» «Якщо хтось спіткнувся, зупинися і подай руку» «Не проси грошей – зароби їх сам».

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Оксана Ковалчук' (Oksana Kovalchuk). The signature is highly stylized and cursive, with large loops and flourishes. It is positioned on the right side of the page, below the main text.

За час підготовки опрацювали такі теми:

Назва теми (курсу)	Юрій	Кредити
1. Нігерсібо		
2. Пошук авторитетних джерел фінансування		
3. Використання маркетингу (огон-загон на мабланс)		45000

Винесений вердикт по роботі на занятті

Відомий науковий центр
 Інститут економіки та соціальних досліджень НАН України
 Київ

Про фінансування досліджень
 19.05.2019

Міністерство культури України
 НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ
 Інститут менеджменту, маркетингу і комунікацій

СВІДОЦТВО
 про підвищення кваліфікації

ІЗСС 02214142 / 001192 - 19

Видано **Василюк Василь**
Іванові Дмитровичу
 проте, по імені **Удовенко** з 19.05.2019 р.
 до 11.05.2019 р.

виповнивши навчальні заходи кваліфікації
 Центрі міжрегіональної культури мистецької освіти
 Інституту менеджменту, маркетингу і комунікацій
Августини Івановни
 за програмою
**роботи менеджерів по
 суспільному діянню**

Посвідчення № 3357

Босновецькій
Тетяні
Рівгородівні

Указом
Президента України
від «18» травня 2005 р.
№ 822

ПРИСВОЄНО
ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ

*„Заслужений працівник
культури України“*

Президент
України

[Signature]
В. Ющенко

ЛВ №010241

Міністерство культури і мистецтва України

Глобесна відзнака

"За досягнення в розвитку
культури і мистецтв"

Нагороджується

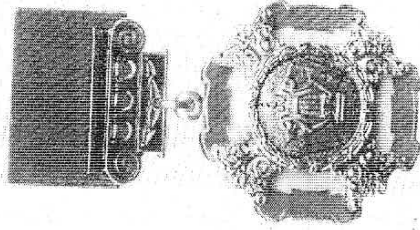
СОСНОВСЬКА

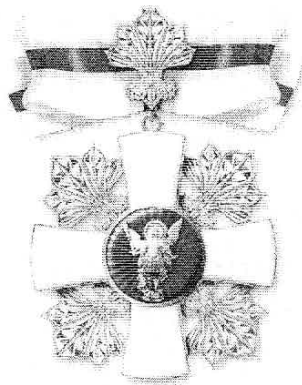
Летяна Вікторівна

Київська

23 липня 2015р.

Ю.А. Догучуцький

№ 3594

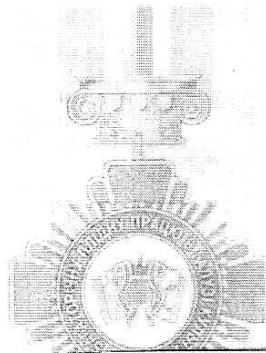
Сосновську
Метану *Вікторівну*
(Прізвище)
(Ім'я)
(По батькові)

РОЗПОРЯДЖЕННЯМ
КИЇВСЬКОГО МІСЬКОГО ГОЛОВИ
від 08.03.06 № 55

НАГОРОДЖЕНО
НАГРУДНИМ ЗНАКОМ
«ЗНАК ПОШАНИ»

Київський
міський голова
Олександр Мельничук

ВІДЗНАКА
“ЗА БАГАТОРІЧНУ ПЛІДНУ
ПРАЦЮ
В ГАЛУЗІ КУЛЬТУРИ”

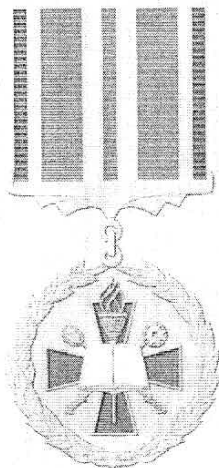
НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

Сосновська
прізвище
Метана
Ім'я
Вікторівна
по батькові

по батькові

Міністр культури
і туризму України

ПАМ'ЯТНИЙ
НАГРУДНИЙ ЗНАК
“НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ОБОРОНИ УКРАЇНИ
ІМЕНІ ІВАНА ЧЕРНЯХОВСЬКОГО”

Сосновську
(Прізвище)
Метану
(Ім'я)
Вікторівну
(По батькові)

НАГОРОДЖЕНО
пам'ятним нагрудним знаком
“НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ОБОРОНИ УКРАЇНИ
ІМЕНІ ІВАНА ЧЕРНЯХОВСЬКОГО”

Начальник Національного університету
оборони України імені Івана Черняховського
генерал-лейтенант

А. М. СИРОТЕНКО

Наказ начальника Національного
університету оборони України
імені Івана Черняховського
від "27" 11 20 18 р. № 394

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ПРОФЕСІЙНИХ ПРАЦІВНИКІВ КУЛЬТУРИ
УКРАЇНИ

ПОЧЕСНА ГРАМОТА

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

Соловйова
Оксана Вікторівна

ЗА СМІЛИВУ ПРАЦЮ ТА
ВИСОКИЙ ПРОФЕСОНАЛІЗМ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ПРОФЕСІЙНИХ ПРАЦІВНИКІВ КУЛЬТУРИ
УКРАЇНИ

Л. С. ПЕРЕЛІЦЬКА

*СОСНОВСЬКІЙ
Петяні Вікторівні*

*за сумлінну плідну працю,
високу професійну майстерність,
вагомий особистий внесок
у збереження і розвиток
культурної спадщини
українського народу
та з нагоди відзначення
Міжнародного дня музеїв*

Голова

М. Харитончук

2004 рік

м. Київ

УКРАЇНА
ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА
АДМІНІСТРАЦІЯ

ПОЧЕСНА ГРАМОТА

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

СОСНОВСЬКА

Тетяна Вікторівна

*за сумлінну працю
в ім'я незалежної
України*

Голова
обласної державної
адміністрації

м. Чернігів
січень 2009 р.

В.М.ХОМЕНКО

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМПІТЕТ ПРОФЕСІЯКИ ПРАЦІВНИКІВ КУЛЬТУРИ
УКРАЇНИ

ПОЧЕСНА ГРАМОТА

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

Сосновська

Тетяна Вікторівна

ЗА СУМАРННУ ПРАЦЮ ТА
ВИСОКИЙ ПРОФЕСІОНАЛІЗМ

МІНІСТР КУЛЬТУРИ І
МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ

В. Коп. Богуцький
В. КОП. БОГУЦЬКИЙ

ГОЛОВА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМПІТЕТУ
ПРОФЕСІЯКИ ПРАЦІВНИКІВ
КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

Л. Ф. Перелигіна
Л. Ф. ПЕРЕЛИГІНА

29

квітня

200

4

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ УКРАЇНИ

ПОЧЕСНА ГРАМОТА

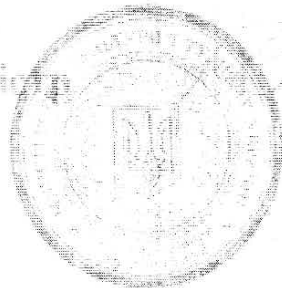
НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

Сосновська

Тетяна Вікторівна

ЗА ВАГОМИЙ ОСОБИСТИЙ ВПЕСОК
У СТВОРЕННІ ЛУХОВНИХ ЦІННОСТЕЙ
ТА ВИСОКУ ПРОФЕСІЙНУ
МАЙСТЕРНІСТЬ

Міністр

[Signature]
В.Н. Вовкун

[Date]
2009

КАБІНЕТ Міністрів України

ПОДЯКА

Сосновській

Тетяні Вікторівні

*За вагомий особистий внесок у забезпечення
розвитку української культури, високу
професійну майстерність*

Прем'єр-міністр

України

Юрій Савануров

ГРАМОТА

НАЦІОНАЛЬНА СПІЛКА ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

Нагороджується

СОСНОВСЬКА
Тетяна Вікторівна

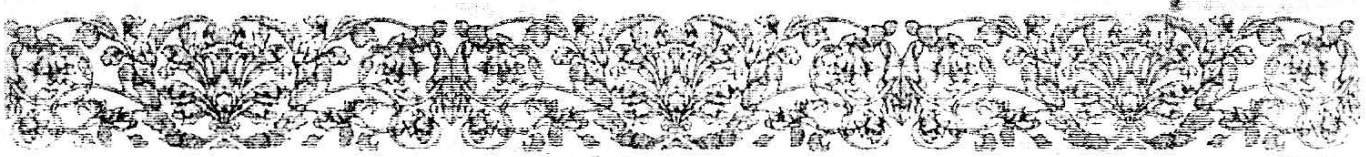
директор літературно-меморіального
Музею-квартири П.Г.Тичини у Києві

за вагомий внесок у пропаганду творчості
геніального українського поета,
патріотичне та естетичне виховання
підростаючого покоління

В.ЯВОРІВСЬКИЙ,
Голова Національної спілки
письменників України

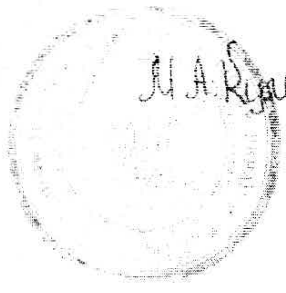
Київ
Січень 2005 р.

ПОЧЕСНА
ГРАМОТА

Сосновська
Метана Вікторівна

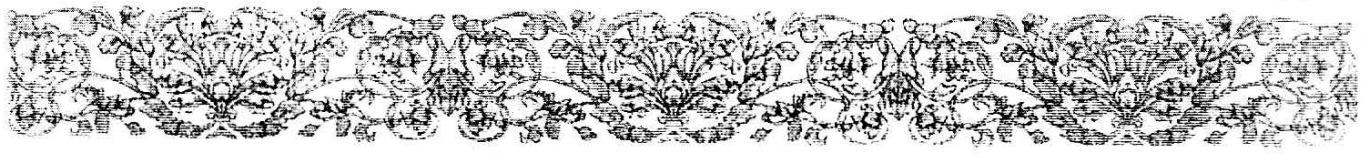
Міністр культури Голова Центрального комітету
України програмики представників
культури України

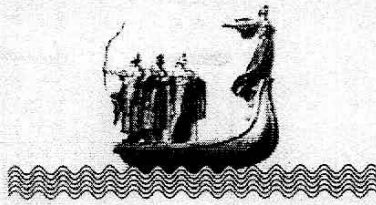

М.А. Рудинська

Людмила Р. Тереміна

2011

ГОЛОВА
КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

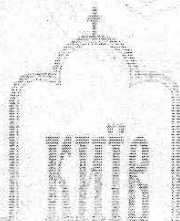
ПОДЯКА

*Сосновській
Петері
Вікторівні*

*За вагомий особистий внесок
у створення духовних і матеріальних
цінностей та досягнення високої
майстерності у професійній
діяльності*

*« 17 » травня 2001 р.
№ 24083*

О. ОМЕЛЬЧЕНКО

КИЇВСЬКИЙ МІСЬКИЙ ГОЛОВА

ПОДЯКА

СОСНОВСЬКІЙ
ТЕТЯНІ ВІКТОРІВНІ

ЗА ВАГОМИЙ ОСОБИСТИЙ
ВНЕСОК У РОЗВИТОК МУЗЕЙНОЇ
СПРАВИ, ПОПУЛЯРИЗАЦІЮ
КРАЩИХ НАДБАНЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ
КУЛЬТУРИ

"20" травня 2003
№ 12537

О. Омельченко
О. ОМЕЛЬЧЕНКО

КИЇВСЬКИЙ МІСЬКИЙ ГОЛОВА

ПОЧЕСНА ГРАМОТА

нагороджується

СОСНОВСЬКА

Тетяна Вікторівна

За вагомий особистий внесок
у розвиток української культури,
багаторічну плідну працю, високу
професійну майстерність

"17" червня 2004 року
№ 5796

О.О.О.О.

О. ОМЕЛЬЧЕНКО

Інтерв'ю Сосновської Т.В. за період роботи в НМІУ (2015 - 2019)

<https://www.unian.ua/society/10010492-gendirektor-nacionalnogo-muzeyu-istoriji-ukrajini-tetyana-sosnovska-ya-bi-radila-pojihati-v-baturin-posluhati-ekskursiyu-yak-moskoviti-virizali-vse-naselennya-zrozumiti-yak-davno-rosiya-namagayetsya-ukrajinciv-znishchiti.html>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1058-hendyrektor-muzeiu-v-interviu-ukrinformu-polovetsku-babu-v-iaku-potrapylo-kilka-kul-biitsi-azovu-vynosyly-na-rukakh>

<https://nmiu.com.ua/novyny/401-na-aktualni-pytannia-shchodo-muzeinoi-spravy-v-interviu-ukrainskomu-radio-vidpovila-hendyrektor-nmiu>

https://www.youtube.com/watch?v=BjVCK1ux0BY&list=PL_wmgIANIaJgXwIUhYLSdVtdvoxRSdnSe&index=14&t=0s

<https://nmiu.com.ua/novyny/748-aktualne-interviu-tetyana-sosnovska-istoriya-tse-mozhlyvist-podyvytysya-vpered>

<https://hromadske.radio/podcasts/rankova-hvylya/chomu-na-vhodi-nacionalnogo-muzeyu-istoriyi-ukrayiny-z-yavyvsya-blokpost>

<https://hromadske.radio/podcasts/hromadska-hvylya/muzey-istoriyi-ne-povynen-robyty-vysnovky-za-vidviduvacha-tetyana-sosnovska>

<https://hromadske.radio/podcasts/rankova-hvylya/my-nareshti-stvoryuyemo-muzey-vyhidnogo-dnya-tetyana-sosnovska>

<https://hromadske.radio/podcasts/rankova-hvylya/rankova-hvylya-efir-za-3-kvitnya-chastyna-druga>

<https://hromadske.radio/podcasts/hromadska-hvylya/muzey-istorychnyh-koshtovnostey-ne-nadaye-dokumentaciyi-pro-fondy-sosnovska>

<https://www.radiosvoboda.org/a/news-skifske-zoloto-muzey-istorii-ukrainy/30058781.html>

<http://www.ukr.radio/news.html?newsID=83448>

<http://nrcu.gov.ua/news.html?newsID=79678/>

<http://reradio.com.ua/podcast/1430>

<https://hromadske.radio/podcasts/kyiv-donbas/muzeyi-na-donbasi-mayut-staty-rodynnymy-dyrektorka-nacionalnogo-muzeyu-istoriyi-ukrayiny>

<https://nmiu.com.ua/novyny/401-na-aktualni-pytannia-shchodo-muzeinoi-spravy-v-interviu-ukrainskomu-radio-vidpovila-hendyrektor-nmiu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/330-aktualne-interviu-dyrektor-muzeiu-tetiana-sosnovska-naspravdi-zapytannia-shcho-liudyna-shukaie-v-muzei-ia-zadaiu-sobi-ves-chas>

<https://nmiu.com.ua/novyny/719-hendyrektor-nmiu-tetiana-sosnovska-rozpovila-pro-te-ia-zatsikavyty-molod-khodyty-na-ekskursii>

<https://nmiu.com.ua/novyny/595-heneralnyi-dyrektor-nmiu-poiasnyla-sytuatsiiu-dovkola-nezakonnoi-sporudy-u-pts-mp-na-terytorii-muzeiu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/595-heneralnyi-dyrektor-nmiu-poiasnyla-sytuatsiiu-dovkola-nezakonnoi-sporudy-u-pts-mp-na-terytorii-muzeiu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1471-tetiana-sosnovska-pro-potrebu-otsyfruvannia-kulturnykh-nadban>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1167-tetiana-sosnovska-u-top-100-naiuspishnishykh-zhinokukrainy>

<https://nmiu.com.ua/novyny/960-shkola-muzeinykh-lideriv-fokus-uvahy-na-potreby-vidviduvacha-tetiana-sosnovska>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1494-vchytysia-nikoly-ne-pizno-v-nmiu-ukrainski-ta-nimetski-eksperty-z-osvity-doroslykh-dilylysia-dosvidom>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1485-u-muzei-obhovoryly-pytannia-muzeinoi-spivpratsi-z-kolehoiu-iz-norvehii>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1480-chytaite-reportazh-pro-vidkryttia-prosvitnytskoho-proektu-shliakh-rozpysnoho-posudu-na-saiti-telekanalu-zorianyi>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1302-vidviduvach-u-tsentri-uvahy-muzeinykiv>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1266-vidkrylasia-vystavka-tradytsiinoho-mystetstva-krymskykh-tatar-ornek-v-merezhyvi-krymu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1265-svitanok-zustrily-v-muzei-nezabutnie-diistvo-do-mizhnarodnoho-dnia-muzeiv-v-nmiu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1249-povernenu-do-ukrainy-ikonu-khvii-stolittia-relikviiu-rodyny-skoropadskykh-vidkryly-dlia-ohliadu-v-nmiu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1232-dytiache-sviato-tvorchosti-kreatyvu-i-khoroshoho-nastroiu-rockitweekend-na-starokyivskii-hori>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1227-nmiu-vziav-uchast-u-pidhotovtsi-fundamentalnoho-istorychnoho-vydannia-ukrainska-derzhavnist>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1159-kruglyi-stil-do-205-i-richnytsi-vid-dnia-narodzhennia-tarasa-shevchenka-v-nmiu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1146-v-nmiu-vpershe-v-ukrajini-eksponuyut-sya-najvishchi-derzhavni-nagorodi-krajin-baltiji>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1108-u-nmiu-vidkrylasia-vystavka-do-90-littia-stvorennia-orhanizatsii-ukrainskykh-natsionalistiv-zrodylys-my-velykoi-hodyny>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1091-slidchi-dii-u-fondakh-natsionalnoho-muzeiu-istorii-ukrainy>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1076-oryhinal-akta-zluky-ta-sribnyi-pokhovalnyi-vinok-dlia-sichovykh-striltsiv-1919-roku-predstavlyly-na-vidkrytti-vystavky>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1042-vystavka-pro-tvortsia-shchedryka-mykolu-leontovycha-vidkrylasia-v-nmiu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1023-heneralnoho-dyrektora-nmiu-tetianu-sosnovsku-vidznacheno-nahorodoiu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1015-yak-modernizuvaty-muzeinu-sferu-ukrainy-svoimy-dumkamy-pid-chas-krugloho-stolu-podilylysia-uchasnyky-shkoly-muzeinykh-lideriv>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1011-vidkrylasia-vystavka-holodomor-rozpovid-pro-trahichne-mynule-movoju-mystetstva>

<https://nmiu.com.ua/anonsy-museum/1008-perspektyvy-modernizatsii-ukrainskoi-muzeinoi-sfery-obhovoriat-na-kruhlomu-stoli-suchasni-muzei-v-ukraini-pohliad-u-maibutnie-21-lystopada>

<https://nmiu.com.ua/novyny/1012-vidbulas-prezentatsiia-vystavka-sontse-na-namysti-dukach>

<https://nmiu.com.ua/novyny/973-u-muzei-vidbulosia-zasidannia-mizhvidomchoi-komisii-z-natsionalno-patriotychnoho-vykhovannia>

<https://nmiu.com.ua/novyny/961-shkola-muzeinykh-lideriv-uchasnyky-diliatsia-vrazhenniamy-vid-druhoho-dnia>

<https://nmiu.com.ua/novyny/956-pershyi-den-shkoly-muzeinykh-lideriv-ochikuvannia-uchasnykiv>

<https://nmiu.com.ua/anonsy-museum/954-11-zhovtnia-piatdesiat-molodykh-muzeinykiv-iz-riznykh-rehioniv-ukrainy-rozpochaly-navchannia-u-shkoli-muzeinykh-lideriv>

<https://nmiu.com.ua/novyny/928-dyrektor-katynskoho-muzeiu-u-varshavi-podilyvsia-dosvidom-stvorennia-muzeiu-khkh-stolittia>

<https://nmiu.com.ua/novyny/921-shkola-muzejnikh-lideriv-startue-v-natsionalnomu-muzeji-istoriji-ukrajini>

<https://nmiu.com.ua/anonsy-museum/910-18-veresnia-vidbudetsia-vidkryttia-vystavky-donbas-pereprochytannia-obrazu>

<https://nmiu.com.ua/novyny/879-osnovni-etapy-derzhavotvorennia-demonstruie-vystavka-nezalezhnist-nash-chas>

<https://nmiu.com.ua/novyny/820-3-lypnia-vidbuvsia-seminar-yaka-rol-muzeiu-sohodni-chy-varto-zaprovadzhuvaty-zminy-na-prykladi-nmiu-dlia-muzeinykiv-khmelnychchyny>

<https://www.istpravda.com.ua/short/2019/11/14/156540/>